

Deel af Østjylland, hvorimod Beilelinten vil besværliggjøre Færsele fra hele den sydlige og sydsøstlige Deel af Jylland og den danske Deel af Sønderjylland og tillige gjøre Veien til Havnen ved Esbjerg meget længere og bekosteligere fra Verne. Og jeg troer, det ikke har saa lidt at betyde for Verne, at Veien til Havnen bliver saa kort og beqvem som muligt. Jeg skulde tage meget feil, hvis den Mening gjør sig gjældende i stedsse større Kredse af vore Landbrugere, at vi staae paa et Vendepunkt med Hensyn til vort Ugerbrug, at vi maae komme ind paa en noget anden Maade at drive det paa, hvis vi ikke skulde opspise Kræfterne af Jordbunden for vore Efterkommere, saa at for Estertiden Dvægavl, Dvægledning og Udførsel af Dvæg mere end Udførsel af Sæd vil komme til at spille Hovedrollen, og det er jo netop det, der skal give Havnen ved Esbjerg dens Betydning i Fremtiden. Saaledes troer jeg, at det ikke er meget vanskeligt at danne sig en Mening om, at for hele denne store Deel af Landet er den Wei, som Regjeringen har valgt, i alt Bessentligt baade den billigste, den hensigtsmæssigste og den forstandigste. Jeg siger i alt Bessentligt, i Hovedsagen; thi jeg skal ikke opfaaste mig til Dommer over, hvorvidt det er ubetinget rigtigt, at af de to sydlige Linier denne nu er valgt istedetfor den sydligste, den ad Kongeaadalen. Det er Noget, som Regjeringen ganske vist maa have havt sine alvorlige Grunde for, og jeg tør maafsee ligeoverfor en Erfaring, som jeg har havt, nemlig at der har vort sig et levende Duffe hos de Danske i Sønderjylland om, at Banen maa blive lagt saa nær ved Grændsen som mulig, altsaa at Kongeaadalen maa blive valgt, udtale som min faste og bestemte Overbeviisning, at hvad der end har bevæget Regjeringen til at foreslaae denne Bane istedenfor Kongeaabanen, har det ikke været i mindste Maade Hensigten at udtale en Svækkelse af det Haab og den Tro, som Hans Majestæt Kongen ved denne Samlings Uabning udtalle her, det Haab, at det danske Sønderjylland ikke altid skal vedblive at være løsevædet fra os, som det nu ved Tidens Ulykke er Tilfældet, men at det har været tekniske og andre Hensigtsmæssig-

hedsgrunde, som have foranlediget Regjeringen til at vælge den Linie, som, hvis man seer paa Kortet, ganske vist har det for sig, at den er mere lige, kortere og noget billigere. Ved Siden af at udtale dette, tør jeg maafsee endvidere tillade mig at udtale, at jeg ikke tvivler om, at den høie Regjering ogsaa vil tage Hensyn til Færsele til Fernbanen fra det danske Sønderjylland, saa at Stationerne og Holdepladserne blive lagte fortrinnsvis og særligt der, hvor Fernbanen kommer til at skære de større og mindre Forbindelsesveie, som nu findes mellem Nørrejylland og ialfald de større Districter af det danske Sønderjylland. Jeg skal paa det Bedste anbefale Sagen til det høie Things Opmærksomhed og Bedtagelse, saa meget mere som det vistnok maa erkendes, at det er nødvendigt eller ialfald i høi Grad ønskeligt, at denne Banes Anlæg og Udførsel bliver fremmet samtidig med det allerede vidt fremffredne Havneanlæg ved Esbjerg, for at ikke nogen Tid skal gaae hen, uden at man kan drage den fulde Nytte af Havnen og den Forbindelse med den vestlige Handelsverden, som vi haabe derigjennem vil finde Sted.

Kruse: Jeg kan ganske tiltræde, hvad den sidste ærede Raler udtalte overfor det ærede Medlem fra Beile (Th. Nielsen), og jeg skal derfor ikke videre imødegaae hans Bemærkninger. Derimod kan jeg ikke være enig med den sidste ærede Raler i enten at takke for eller være tilfreds med den Linie, der er foreslaaet af Regjeringen, nemlig den næstsydligste Everbanelinie, Jeg maa desværre beklage, at man med Hensyn til denne Linie er fravegen den Tanke, som der var Grund til at vente vilde blive fulgt, og hvorved der blev taget Hensyn til Ribe Byes Interesse. Det kan ikke sees af Motiverne, hvilke de Interesser ere, som Regjeringen har meent nærmest ville blive fyldestgjorte ved at vælge den Linie, her er foreslaaet, og jeg maa da navnlig beklage, at Sidebanen til Ribe ikke samtidigt er tagen med i Betragtning, fordi det har saa stor Betydning, og det forekommer mig derfor, at det er Noget, der særlig maatte blive taget med; thi endog i oeconomisk Hensyn